

Aurul încercat în foc

***"Vă sfătuiesc să cumpărați de la Mine aur
încercat în foc, ca să vă îmbogățiți."
Apocalipsa 3:18***

De-a lungul celor aproape două mii de ani de la moartea și învierea lui Isus, Tatăl nostru ceresc a adresat o invitație unei clase speciale de creștini care să participe la binecuvântarea familiei umane bolnave de păcat și muribunde sub viitoarea administrare a glorioasei împărății a lui Cristos. În scripturile de deschidere ale acestei lecții, Domnul nostru înviat vorbește despre această clasă distinctă de urmași credincioși într-un mod foarte special, cei care își dezvoltă un caracter apreciat ca "aurul încercat în foc".

Prin scrierile lui Ioan Apocalipsa, se clarifică faptul că, după ce acești urmași ai Domnului nostru Isus au fost chemați din lume, ei trebuie, de asemenea, să fie curățați, purificați și conformați chipului caracterului Său. Pentru a-i ajuta în acest demers, El le va oferi câteva daruri spirituale foarte importante de care vor avea nevoie pentru a fi credincioși. Versetul nostru de deschidere continuă spunându-le acestora că trebuie să poarte "haine albe, ca să fiți

îmbrăcați și să nu apară rușinea goliciunii voastre ; și ungeți-vă ochii cu balsam de ochi, ca să puteți vedea".

Foarte valoros

Astăzi, aurul este unul dintre primele trei metale valoroase existente, iar în timpurile biblice era cel mai valoros. Acesta se găsește de obicei în cantități mici, fiind astfel foarte rar. Aurul este primul metal menționat în Biblie și este asociat cu numele Pison - care înseamnă "creștere", una dintre cele patru diviziuni ale râului care ieșea din Grădina Edenului. Râul bine simbolizează familia umană, din care urma să fie selectată o clasă specială, reprezentată de Pison, prima diviziune a râului edenic menționat. Din consemnarea scripturistică, citim: "Un râu curgea din țara Edenului, udând grădina și împărțindu-se apoi în patru ramuri. Prima ramură, numită Pison, curgea în jurul întregului ținut Havilah, unde se găsește aur. Aurul din acel ținut este de o puritate excepțională; tot acolo se găsesc rășină aromatică și piatră de onix." - Geneza 2:10-12

Aurul este foarte apreciat nu numai pentru raritatea sa, ci și pentru că are durabilitate și frumusețe de lungă durată. Era recunoscut ca o măsură a bogăției și a importanței în timpurile străvechi, chiar înainte ca numele lui Avraam să fie

schimbat. "Avram era foarte bogat în vite, în argint și în aur". (Geneza 13:2). De-a lungul timpului, chiar și până astăzi, aurul a fost foarte căutat și chiar stocat, ca să spunem așa. Scripturile prezic însă un moment în care această bogăție teaurizată va deveni inutilă, iar lumea actuală și instituțiile ei malefice vor cădea. Iacov a scris: "Acum ascultați, oameni bogați, plângeți și vă tânguți din cauza mizeriei care vine peste voi. Averele voastre a putrezit, iar moliile v-au mâncat hainele. Aurul și argintul vostru sunt corodate. Coroziunea lor va depune mărturie împotriva voastră și vă va mânca carnea ca focul. Ați acumulat bogății în zilele din urmă." - Iacov 5:1-3

Datorită culorii, strălucirii și rezistenței sale la oxidare și pătare, aurul este deosebit de util pentru confecționarea de bijuterii și ornamente de multe feluri. "Obrajii tăi sunt frumoși cu rânduri de bijuterii, gâtul tău cu lanțuri de aur." (Cântarea Cântărilor 1:10). Deoarece aurul este mai stabil și neschimbător decât alte metale, el a fost folosit ca mijloc standard de schimb și comerț între națiuni și popoare.

Natura divină

Datorită rarității și valorii sale mari, aurul este folosit în Scripturi pentru a ilustra moștenirea spirituală a miresei lui Cristos pe cel mai înalt dintre toate planurile de viață - natura divină. (2 Petru 1:4).

Scriptura noastră prezentată este preluată din mesajul Domnului către ultima celor șapte biserici din Apocalipsa. Această promisiune inspirată a fost: "Celui ce va birui îi voi da să stea cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și sunt așezat cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie". (Apocalipsa 3:21). Creștinii credincioși vor împărtăși natura divină ca membri ai "Cristosului" și sunt arătați așezați pe tronul mesianic în viitoarea împărăție cerească. Isus a promis: "Eu vă rânduiesc o împărăție, așa cum mi-a rânduit mie Tatăl Meu". - Luca 22:29

Mireasa lui Cristos

În Vechiul Testament, în prefigurarea evenimentelor viitoare, Rebeca, mireasa lui Isaac, simbolizează mireasa lui Cristos, formată din urmașii săi credincioși. (Vezi Geneza capitolul 24.). Pentru a ilustra acest lucru, ea a primit daruri de aur care reprezentau promisiunile minunate ale Tatălui Cerească, care caută o mireasă pentru Fiul său iubit, Domnul nostru Isus. Rebeca a părăsit de bunăvoie casa tatălui ei pentru a porni într-o călătorie dificilă care a marcat angajamentul ei de a-și întâlni viitorul soț, Isaac, care, la rândul său, îl reprezenta pe Domnul nostru Isus. "După ce cămilele au terminat de băut, bărbatul [servitorul lui Isaac] a luat un cercel

de aur cu greutatea de jumătate de șekel și două brățări pentru mâinile ei [ale Rebecăi] cu greutatea de zece șekeli de aur." - Geneza 24:22

În Cartea Psalmilor, există o ilustrare a viitoarei ceremonii de căsătorie în care mireasa lui Cristos este îmbrăcată în aur. Aurul servește pentru a ilustra răsplata ei spirituală în planul divin al vieții. Referitor la această moștenire minunată, psalmistul a scris: "Fiicele regilor erau printre femeile tale de onoare; la dreapta ta stătea regina în aur din Ofir". (Psalmi 45:9). Regina se distingea de tovarășele sale, celelalte femei onorabile, datorită loialității sale față de Domnul cu care urma să se căsătorească și pentru că caracterul ei fusese înzestrat cu principiile adevărului și dreptății. Din același psalm, citim: "Tronul Tău, Dumnezeule, va dura în vecii vecilor; un sceptru de dreptate va fi sceptrul împărăției Tale. Tu iubești dreptatea și urăști răutatea; de aceea Dumnezeu, Dumnezeul tău, te-a pus deasupra tovarășilor tăi, ungându-te cu untdelemnul bucuriei". - versetele 6,7

Referirea la Ofir identifică un loc renumit ca fiind o sursă de mult aur de cea mai bună calitate. Astfel, așa cum continuă psalmistul, "ficia regelui este toată glorioasă pe dinăuntru: hainele ei sunt din aur lucrat. Ea va fi adusă împăratului în haine lucrate cu acul". - Psalmi 45:13,14

Cetatea cerească

Vorbind despre viitoarea mireasă a lui Cristos, Domnul nostru Isus a proclamat: "Tu ești lumina lumii . O cetate care este așezată pe un deal nu poate fi ascunsă". (Matei 5:14). În ultimul său mesaj către membrii credincioși ai miresei lui Cristos, ni se oferă o imagine a cetății cerești. "Eu, Ioan, am văzut cetatea sfântă, noul Ierusalim, coborând din cer de la Dumnezeu, pregătită ca o mireasă împodobită pentru soțul ei." (Apocalipsa 21:2). În limbaj simbolic, Ioan l-a descris mai târziu în același capitol pe Cristos împodobit în slavă. "El m-a dus în duh pe un munte mare și înalt și mi-a arătat cetatea cea mare, Ierusalimul cel sfânt, coborând din cer de la Dumnezeu, având slava lui Dumnezeu; și lumina ei era ca o piatră foarte prețioasă, chiar ca o piatră de jasp, limpede ca cristalul." - versetele 10,11

Așa cum aurul era asociat cu mireasa cerească a lui Cristos, tot așa și cetatea cerească era văzută ca o instituție divină. "Zidul zidului ei era de iaspis; și cetatea era de aur curat, ca sticla transparentă. Și temeliiile zidului cetății erau împodobite cu tot felul de pietre prețioase. ... Cele douăsprezece porți erau douăsprezece perle, fiecare poartă fiind făcută dintr-o singură perlă. Strada cea mare a cetății era de aur, pură ca sticla transparentă..." (versetele 18-21).

Astfel, cetatea lui Dumnezeu îl reprezintă pe Cristos glorificat care a fost pregătit să participe la domnia asupra națiunilor. Cetatea cerească va fi centrul binecuvântării pentru toate familiile de pe pământ sub administrarea viitoarei împărății glorioase a lui Cristos. - Geneza 22:18; Fapte 3:25

Ordinea veche dispare

Trăim acum în anii de sfârșit ai acestei "lumi rele prezente" și în timpul stabilit al revenirii promise a Domnului nostru. (Galateni 1:4). Aceasta urma să fie o perioadă specială de încercare și testare pentru cei care au răspuns chemării cerești în Cristos. Din cuvintele profetice ale lui Maleahi, citim: "Cine va rezista în ziua venirii Lui? și cine va sta în picioare când Se va arăta? pentru că El este ca un foc de rafinare și ca un săpun puternic care albește hainele: El va ședea ca un rafinator și ca un purificator al argintului; și El va purifica pe fiii lui Levi și îi va curăța ca pe aur și ca pe argint, ca să aducă Domnului o jertfă în neprihănire." - Maleahi 3:2,3

Vedem că vechea ordine socială a lumii, care a fost stabilită pe baza egoismului și a mândriei, dispare în vederea pregătirii pentru venirea împărăției lui Cristos. Ca dovadă a acestei răsturnări în rândul națiunilor, Luca a consemnat cuvintele lui Isus: "Vor fi semne în soare, în lună și în stele; și pe pământ va fi strâmtorarea națiunilor, cu perplexitate; marea și

August 2025

valurile vor răzni; inimile oamenilor le vor ceda de frică și pentru că se vor uita la lucrurile care vin pe pământ; pentru că puterile cerului vor fi zguduite. Și atunci vor vedea pe Fiul omului venind într-un nor cu putere și cu mare slavă." - Luca 21:25-27

În jurul nostru vedem astăzi profețita "strâmtorare a națiunilor, cu perplexitate" și fără nicio soluție aparentă sau cale de scăpare. Egoismul, ura, mândria și spiritul de agresiune au dus la crearea unor tiranii crude și puternice. Păcatul, corupția și nedreptatea au adus cu siguranță consecințele lor îngrozitoare. Omul are acum armele necesare pentru a se autodistruge de mai multe ori. Cu toate acestea, suntem asigurați de minunatele promisiuni ale lui Dumnezeu că familiei umane nu i se va permite să se autodistrugă. Scripturile ne învață că egoismul uman va duce în cele din urmă la autodistrugere dacă nu va fi stăpânit de puterea și intervenția divină. Isus a vorbit despre această perioadă îngrozitoare și despre marea suferință spre care se îndreaptă acum lumea. El a spus: "Dacă acele zile nu ar fi fost scurtate, nicio făptură nu ar fi fost salvată; dar din cauza celor aleși, acele zile vor fi scurtate". (Matei 24:22). Cristos și Biserica Sa, în puterea și gloria Împărăției, vor interveni la momentul potrivit și apoi vor începe lucrarea de binecuvântare și restaurare a omenirii înapoi la Dumnezeu.

Creația care geme

Sărmana creație umană care geme va fi salvată de propria sa nebunie egoistă și mândră. Toate problemele naționale și internaționale vor fi rezolvate sub administrația împărăției lui Cristos. Ni se promite că atunci toată nedreptatea va fi îndepărtată de pe pământ: "Și Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor; și nu va mai fi nici moarte, nici întristare, nici plâns, nici durere, pentru că cele dintâi lucruri au trecut. Iar Cel ce ședea pe tron a zis: "Iată, Eu fac toate lucrurile noi". Și mi-a zis: "Scrie!" Căci aceste cuvinte sunt adevărate și credincioase." - Apocalipsa 21:4,5

Timpul în care trăim acum este punctul culminant al aproape două mii de ani în care urmașii credincioși ai lui Isus au acceptat invitația chemării cerești. Astfel, suntem aproape de momentul "nunții mielului". Citim: "Să ne bucurăm și să ne veselim și să Îl cinstim, pentru că a venit nunta Mielului și soția Lui s-a pregătit. Și i s-a dat să fie îmbrăcată în in subțire, curat și alb, căci inul subțire este neprihănirea sfinților. Și El mi-a zis: ... Acestea sunt cuvintele adevărate ale lui Dumnezeu." - Apocalipsa 19:7-9

Un test al credinței

Perioada de sfârșit a acestui veac este o perioadă de încercare specială pentru poporul Domnului, iar

August 2025

credința fiecărui membru al lui Cristos este rafinată, purificată și dovedită. Ioan a consemnat aceste cuvinte profetice cu privire la această perioadă: "A venit ziua cea mare a mâniei Lui; și cine va putea să stea în picioare?" (Apocalipsa 6:17). Noi suntem acum martorii apropierei rapide a prăbușirii tuturor instituțiilor actuale de pe pământ.

Isus a spus: "Chiar și așa, când vedeți că se întâmplă aceste lucruri, să știți că Împărăția lui Dumnezeu este aproape. Adevărat vă spun că generația aceasta nu va trece până nu se vor întâmpla toate aceste lucruri. Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele mele nu vor trece niciodată. Fiți atenți, căci inimile voastre vor fi împovărate de desfrâu, de beție și de grijile vieții, și ziua aceea se va apropia brusc de voi ca o capcană. Căci ea va veni peste toți cei ce trăiesc pe fața întregului pământ. Fiți mereu pe fază și rugați-vă ca să puteți scăpa de tot ce se va întâmpla și să puteți sta în picioare înaintea Fiului Omului." - Luca 21:31-36

Credința și faptele

Întotdeauna a fost adevărat că cei care au acceptat chemarea cerească de a fi împreună moștenitori cu Cristos vor fi testați temeinic. Fiecare trebuie să rămână ferm în credința Cuvântului Sfânt al lui Dumnezeu. "Fiți pe fază; stați tari în credință; fiți

curajoși; fiți puternici". (1 Corinteni 16:13). Dacă gradul adecvat de credință este dezvoltat în noi, acesta se va manifesta cu siguranță prin rodire. Cei care pot avea doar o măsură de credință nu au progresat încă făcând din ea o credință vie. Astfel, apostolul Iacov întreabă: "La ce bun, dragi frați și surori, dacă spuneți că aveți credință, dar nu o arătați prin faptele voastre? Poate acest fel de credință să salveze pe cineva? ... Deci vedeți, credința prin ea însăși nu este suficientă. Dacă nu produce acțiuni bune, ea este moartă și inutilă. Da, un om poate spune: Tu ai credință, eu am fapte. Arată-mi credința ta fără acțiuni, iar eu îți voi arăta credința mea prin acțiunile mele." - Iacov 2:14,17,18

Credința noastră, și întreaga noastră ființă ca indivizi, este în mod special pusă la încercare acum, și suntem astfel îndemnați de Domnul nostru: "Fiți credincioși până la moarte". (Apocalipsa 2:10). Fidelitatea până la moarte a fiecărui membru al viitoareii mirese a lui Cristos înseamnă o moștenire cu El în glorie și promisiunea minunată de a participa cu El la binecuvântarea tuturor familiilor de pe pământ. Acesta este cel mai mare dar pe care ne-am putea aștepta vreodată să îl primim și merită să ne străduim să îl obținem și să ne pregătim pentru el. Domnul nostru ne cere credincioșie. El dorește să curețe din noi tot ce este de natura zgurii, inclusiv

voința proprie și toate faptele cărnii. - Galateni 5:19-21; 1 Corinteni 5:7,8; 2 Timotei 2:21

Deși faptele sunt esențiale, ele ar trebui să fie întotdeauna o reflectare a temeliei de credință a creștinului. Cel a cărui viață nu este în deplină armonie cu credința dezonorează acea credință, iar acest tip de credință este mort. Iacov a scris: "Nu vă amintiți că strămoșului nostru Avraam i s-a arătat că este corect cu Dumnezeu prin acțiunile sale atunci când l-a oferit pe fiul său Isaac pe altar? Vedeți voi, credința lui și acțiunile lui au lucrat împreună. Acțiunile sale au făcut ca credința sa să fie completă. Și așa s-a întâmplat exact cum spun Scripturile: Avraam l-a crezut pe Dumnezeu, iar Dumnezeu l-a considerat neprihănit datorită credinței sale. El a fost chiar numit prietenul lui Dumnezeu. Deci, vedeți, ni se arată că suntem în regulă cu Dumnezeu prin ceea ce facem, nu doar prin credință. Rahab, prostituata, este un alt exemplu. Ea a demonstrat că este în regulă cu Dumnezeu prin acțiunile sale, atunci când i-a ascuns pe mesageri și i-a trimis în siguranță pe un alt drum. Așa cum trupul este mort fără suflare, tot așa și credința este moartă fără fapte bune." - Iacov 2:21-26

Dacă Avraam și alți eroi ai credinței ar fi discutat doar despre credința lor unii cu alții, nu ar fi fost niciodată eroi ai credinței și nici nu ar fi obținut un

raport bun prin credință. Scripturile arată că ei au umblat în credință, iar faptele lor au fost în armonie cu credința lor. Astfel, credința lor a fost desăvârșită prin faptele lor. Și credința noastră trebuie să fie vie, activă și să lucreze în noi prin dragoste. - Galateni 5:6; Efeseni 6:23

Semnul iubirii

Dezvoltarea atributului iubirii trebuie, de asemenea, subliniată, deși nu ține loc de alți factori importanți în viața celor care au acceptat chemarea cerească. De exemplu, dragostea nu poate lua locul doctrinei, dar ne îndrumă în utilizarea corectă a doctrinei. Dragostea nu poate lua locul credinței sau al activității în numele Domnului, dar este singurul motiv pentru credință și pentru slujirea care este acceptabilă pentru Dumnezeu.

În timp ce rămânem tari într-un singur duh, cu o singură minte și cooperăm cu alții cu o credință la fel de prețioasă, trebuie să ne iubim unii pe alții "cu o inimă curată și fierbinte". (1 Petru 1:22). Trebuie să ne încurajăm unii pe alții la "dragoste și la fapte bune" și să evităm orice cuvânt și faptă care ar putea incita la neînțelegeri sau certuri. (Evrei 10:24). Credința și dragostea trebuie să meargă mână în mână. Dacă rămânem tari în credință și suntem făcuți vii prin dragoste, suntem "păziți prin puterea lui Dumnezeu". - 1 Petru 1:5

Dragostea multora poate "să se răcească", dar dragostea noastră față de alții, pe măsură ce rămânem tari în credință, trebuie să rămână ferventă, chiar dacă poate fi respinsă de unii. (Matei 24:12). Dacă suntem abuzați sau defăimați, trebuie să avem grijă să nu defăimăm la rândul nostru. Când suntem persecutați, să nu ne alăturăm niciodată rândurilor persecutorilor. (1 Petru 2:21-23). Avem nevoie de o credință puternică și de o măsură tot mai mare a spiritului iubitor de sfințenie. Aceasta ar trebui să fie dorința noastră sinceră și rugăciunea noastră stăruitoare. Prețiosul Cuvânt al lui Dumnezeu este temelia fermă pentru credința noastră, iar a noastră trebuie să fie o credință care lucrează prin dragoste. - Galateni 5:6

Credința de durată

Trebuie să rezistăm în fața încercărilor și să rămânem neclintiți în timp ce iubitul nostru Domn continuă să ne rafineze, să ne purifice și să ne curățească, pentru ca noi să-l putem aduce jertfa noastră plăcută. Aceasta va însemna să ne luăm crucea în fiecare zi și să-L urmăm. (Luca 9:23). În plus, va fi necesar să "așteptăm nădejdea cea binecuvântată și arătarea glorioasă a marelui Dumnezeu și Mântuitorul nostru Isus Cristos, care S-a dat pe Sine însuși pentru noi, ca să ne răscumpere

din orice nelegiuire și să ne purifice pentru Sine un popor deosebit, zelos pentru fapte bune". (Tit 2:13,14). Iubitul rafinator lucrează cu bunăvoință asupra noastră, iar noi trebuie să ne supunem de bunăvoie acestei lucrări. Cu toții avem nevoie de rafinare și curățare din cauza zgurii care este inerentă vasului nostru de lut, trupesc, în care se află comoara noastră spirituală - la fel ca aurul încercat în foc. - 2 Corinteni 4:7

Psalmistul a spus: "Doamne, ascultă-mi glasul. Urechile Tale să fie atente la strigătul meu de milă. Dacă Tu, Doamne, ai ține o evidență a păcatelor, Doamne, cine ar putea sta în picioare? Dar la tine există iertare, astfel încât să putem, cu respect, să-ți slujim. Îl aștept pe Domnul, toată ființa mea așteaptă, și în cuvântul Lui îmi pun nădejdea." - Psalmii 130:2-5

De-a lungul călătoriei noastre de pelerini, nu am putea avea nicio poziție în fața Tatălui nostru Ceresc fără haina acoperitoare a neprihănirii lui Cristos. "Mă voi bucura mult în DOMNUL, sufletul meu se va veseli în Dumnezeu meu, căci El m-a îmbrăcat cu hainele mântuirii, m-a acoperit cu haina neprihănirii, așa cum mirele se împodobește cu podoabe și cum mireasa se împodobește cu bijuteriile ei." - Isaia 61:10

În scrisoarea sa către frații din Roma, apostolul Pavel a spus că le scrie celor "care, prin stăruința în

fapta bună, caută slava, cinstea și nemurirea". (Romani 2:7). Bisericii din Galatia, el le-a spus: "Să nu obosim în a face binele; căci la vremea potrivită vom secera, dacă nu vom obosi." (Galateni 6:9). Domnul nostru nu ne va părăsi și nu ne va abandona niciodată și dorește cu dragoste să fim conformați după chipul Său și să reflectăm imaginea Sa. (Evrei 13:5). Este de datoria noastră să rezistăm cu curaj sub rafinarea și curățirea Sa.

După cum se menționează în versetele anterioare, nu trebuie să devenim "obosiți în binefacere" și trebuie să ne amintim că testul nostru nu este unul pur și simplu de binefacere, ci de "stăruință în binefacere". Apoi, de asemenea, trebuie să păstrăm "întreaga armură a lui Dumnezeu" pentru ca să putem rezista în această "zi rea". - Efeseni 6:13

Mai prețios decât aurul

Apostolul Petru ne atrage atenția asupra clasei "aleșilor", simbolizată prin aurul care este rafinat în mod special în această perioadă. Referitor la clasa Cristos, el explică chemarea lor specială: "Aleși după preștiința lui Dumnezeu Tatăl, prin sfințirea Duhului, spre ascultare și stropirea cu sângele lui Isus Cristos: Har vouă și pace să vă fie înmulțite". - 1 Petru 1:2

Apostolul continuă: "Binecuvântat să fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, care, potrivit milei Sale abundente, ne-a născut din nou la o speranță vie, prin învierea lui Cristos din morți, la o moștenire incoruptibilă, nestricăcioasă și care nu se stinge, rezervată în ceruri pentru voi, care sunteți păziți prin puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru mântuirea gata să fie descoperită în vremurile din urmă. De care vă bucurați foarte mult, deși acum, pentru o vreme, dacă este nevoie, sunteți în greutăți prin ispite multiple [greacă: punerea la încercare]." Petru conchide apoi spunând că încercările credinței noastre sunt ca aurul încercat în foc: "Încercarea credinței voastre, fiind mult mai prețioasă decât aurul care piere, chiar dacă este încercat cu foc, ar putea fi găsită spre laudă, cinste și glorie la arătarea lui Isus." - versetele 3-7

Aceasta să fie mărturia noastră: "El știe calea pe care o iau; când mă va încerca, voi ieși ca aurul." - Iov 23:10